

(כל הזכויות שמורות)

כדאי רק להתרגל לרעיון של עריכת בחירות חדשות לכנסת, תוך שנה. אם יקרה הדבר, יהיה זה תוצאה של סירובו העיקש של דויד בנגוריון להסכים לממשלה, שבה תהיה מפא"י במיעוט. בכמה מחוגי מפא"י קיימת נטייה, במקרה כזה, לשלל את בנגוריון לפרוש מהחיים הפוליטיים, כדי למנוע בחירות, אולם חוגים אלה עצמם מפקפקים בהצלחת הנסיון.

אימוג'י בכל זאת ידל. לא מן הנמנע כי במקומו, בתפקיד מזכיר כללי של מפא"י, תבוא גולדה מאיר.

צפויה ירידה קיצונית ביוקרתם של פרסידיון בתוך מפא"י. בעוד שדין יצא למלחמה גלויה בדויד בנגוריון ובהנהגה המצומצמת החדשה של המפלגה, יהיה פרס מוגבל יותר בתגובתו. לא מן הנמנע, שהוא אף ירחיק מן הגירה הפוליטית עליידי מינויו לתפקיד דיפלומטי בחו"ל.

מועמד שהירד בנגוריון רואה אותו כמתאים לתפקיד שריהררות: ח"כ מפא"י התימני ישראל ישעיהו.

פועלי אגודת ישראל לא ייבצעו הפעם בקלות רבה מדי לפיתוח של מפא"י. ח"כ קלמן כהנא, חבר משק הפך חייס, אינו מוכן לעשות את הדת לעניין של מסחר גלוי, כמו שנהג לעשות בנימין מינץ. הוא פנה אל אנשי הפועל המזרחי, הציע להתקשר איתם, תמורת הבטחה של תמיכת

(המשך מעמוד 8)

לפני המלחמה, לא השתכשו. אולם על אף השקט, הורגשה מתיחות מסוימת. לקראת ההפוגה הראשונה ירד המתח. החברים האמינו שהמלחמה תסתיים, לדידם, בשקט. **הרוגים בחצר המושק.** הם טעו. בי יום האחרון לפני ההפוגה, בשעה 12 בצהריים, שעה בה השכירה בעמדות היתה רשלנית ביותר, יצא טור של ליגיונרים מכפר אלבריה הקרוב. כשהרגישו בהם השומרים היו כבר הלגיונרים נעים בשערי הקיבוץ. הקרב נמשך ארבע וחצי שעות. כשכבשו הליגיונרים את המושק, נימלטו 35 חברים לנעץ. 35 אנשים אחרים הלכו לשבי. בחצר המושק היו מוטלים 30 הרוגים. עוד אותו יום ניכש המקום חזרה על ידי אנשי פלמ"ח, שביצעו את הפעולה בניגוד להוראות המפקדה. מספר על אותם הימים שלמה קרן (38), אחרון החתקים שעדיין לא החליט לעזוב: "בתחילה שימש זיכרם של החתים כוח

קשה מכל היתה הפרידה על הילדים. סיפרה על כך עופרה אליאס (12): "הורים שלי לא עזבו את העיר. אנחנו הולכים למעין צבא, אבל אני איבדתי את גורמי אני יודעת ששום דבר לא יעזור. לפחות יהיו לי שם יותר חברים משפה. אבל אפילו בריכת השחייה בגור יותר יפה."

דרכי חיים

הפקיד הבכיר

הפקידות במשרד התחלפו כל שבועיים. מיד כשפוטרה האחת הוזמין הפקיד הבכיר פקידה חדשה מלישכת העבודה. עברו כך כמה מחזורים אך לא נמצאה הראויה ל-התקבל כקבועה לעבודה, במחלקת המושק של עיריית ירושלים. לבסוף נמצאה בכל זאת עובדת מתאימה. היא נתקבלה לנסיון במשרד, תחת ידו של הפקיד הבכיר, והצליחה בעבודתה. יום אחד החליטה הפקידה שטובים ה- שניים מן האחד: בעלה החל לבקרה בקביעות בעבודתה, שהה שם שעות ארוכות. הפקיד הבכיר החל חושש שמא יפחית העיסוק המשפחתי הנוסף מכיוון ריכוזה של הפקידה. הוא ביקש מהבעל הנאמן שיאזיל לעזוב את המקום ולהיראות, בדרך כלל, רק מצידה השני של הדלת. הבעל עזב את המקום, נעלב. מאותו היום החלה האשה להיעלם מהמשרד לעיתים תכופות — ודחקה בשעות העבודה. פרט נוסף הרגיו את הפקיד הבכיר, הוא הרגיש שהסעויות בחשבונותיה של האשה הולכות ורבות.

נאחר שרוב עבודתו של הפקיד-האפסנאי קשורה בכספים, חשש הפקיד מטעויות העלולות לסבבו. הוא הזהיר את הפקידה, ביקש ממנה להימנע משני דברים: מהיעדרות בשעות העבודה ומטעויות בחשבונות. האזהרות לא נשאו פרי והפקיד החליט שעל האשה ללכת בדרך קודמתיה, אלא שהפעם לא נפל בחיקו אגוז קל לפיצוץ. **תמורה מואדל מסיימת.** כשניכנס הפקיד להודיע למנהל המחלקה על החלטת הפיטורין תמה לסירובו של המנהל: "הפקידה מתלוננת שאתה דרשת ממנה תמורה מאוד מסיימת ולאחר שסיימה — אתה מתנקם בה". הסביר לו מנהלו. הפקיד הבכיר, שלא היה מצוי עד כה במצבים מעין אלה, לא ידע כיצד להגיב. "נקים ועדת חקירה", הציע לו המנהל, "שתחקור את האשמות ותקבע את האמת". האיש הסכים והועדה הוקמה. כשעיון הפקיד בכתב סמכות הוועדה נדהם לקרוא שהיא הוקמה כדי לברר את האשמות ה- אשה נגדו ולא את תלונותיו נגדה. הוא ביקש להחליף את הסמכות, אך לא נענה. על כן סירב האיש, תחילה, להיפגש עם הוועדה שהוקמה בהסכמתו.

רק לאחר הפצוץ בני משפחתו נאות להיעד, לבסוף, לפני שלושת הברי הוועדה, שהתנגדו אליו, לפי התרשמותו, כאילו ש- גמלו עימו חסד בכך שנתנו לו להעיד כלל. איש לא שאל אותו על האשמות ה- אשה. הוא ביקש להביא לעדות פקיד ממש- רדו, אך ההעדה לא הומינה אותו כעד. שפועיים חיכה הפקיד למסקנות, כשהוא משוכנע בציוקתם. המסקנות היו אחרות מכפי שציפה. הם האמינו דווקא לגיוסת האשה, תבעו בצורת פרסום פעולה מע- שית נגד הפקיד.

הפקיד הבכיר היה אובד-עצות. מסעי הלחשות נגדו התנהלו בכל פה, בכל אגפי עיריית ירושלים. מנהל מחלקתו, שחשש קמעה מכיוונו ומהתקדמותו של הפקיד הצעיר והנימרץ, לא היה מוכן לעמוד ל- צידו, למרות שידע שהוא דרש את פטוריו הפקידה, עוד לפני שהגיש תלונה נגדו. **התפתחות בולטת.** נציגי מפלגות האופוזיציה בעיריה ניצלו את העובדה ש- הפקיד היה חבר מזכירות מפא"י בעיר ואיימו לצאת בהתקפה פומבית על האיש. בלחץ אשתו, שחששה מפני פירסום פומ- בי, שרק יוכל להיקל לשמו הטוב, אף אם יצא זכאי, הסכים האיש להתפטר נמקם- עבודתו, כנאשי שהדבר לא יפוסק בעתו- נות. אנשי העיריה הבטיחו זאת — אך כבר למחרת הלעו הסיפור לעיתונות.

לאחר שהעניין קיבל פירסום, החליט ה- איש לא לחת. הוא שלח מיוקב בו ביטל את התפטרותו. צירף אליו מיכתב ארוך בו הציע לבחון את שניהם במכונת-אמת. במלחמתו במנגנון, שניצב לימין האשה, תמך בו רק ראש ועד העובדים: "ועדת ה- חקירה לא רואה מוסמכת לקבוע את אשר קבעה", טען ראש הוועד, "וזכותו של האיש לדרוש צדק אם הוא סבור שהוא צודק."

זלום הבלהות של ברגי: הזווית המשותפת

הפועל המזרחי ביישובי פא"י ומוסדותיה. התקשרות כזאת תוציא את פא"י מחשבון הקואליציה הבטוחה של מפא"י ותחזק את המחנה הדתי.

נחום גורדמן מתכוון להגיע בימים הקרובים ארצה כדי להיות פה בימן המשאומתן על הרכבת הקואליציה החדשה. גולדמן, שטיפח על כוונות אלה עוד לפני הבחירות, ישהה בארץ כחודש ימים, יקעוב מקרוב אחרי הדיונים, יביע את דעותיו בשיחות פרטיות עם מנהיגי הליברלים בעד קואליציה רחבה.

צעירי כל ארבעת מפלגות הקואליציה הקודמת יצאו למאבק במפלגתם נגד מגמות הפשרה עם מפא"י. בפגישה שנערכה בין ראשי הצעירים תבעו כל הנציגים מסירת אחד משני התיקים, אוצר ובטחון, לאחת מארבע המפלגות. נוסף לזאת, תבעו הצעירים סגנון ראשי-הממשלה. כל הצעירים תבעו קואליציה-עיר, או ממשלה עם מפא"י במיעוט.

עובדים בנגוריון יסווק מפקיד משרת תליאבי, במסווה של נסיגת חימומים בחו"ל. על אף פשרנותו הממושכת של המפקד הכללי יוסף נחמיאס, ביחס למעמדו של עמוס, הוחלט עתה סופית כי אינו יכול להישאר בתפקידו. על אותו רקע יש לראות את "בעיטתו למעלה" של שלום ירקוני מראשות המדור המרכזי לביטחון ושליחתו לקורס קצינים בכירים. נקודת-המייפנה לרעת עמוס ובנגוריון: גילוי האמת, מעל דפי העולם הזה.

על ביום השוד המזווין בבנק הפועלים בנחלת-יצחק.

כפרו שד שמעון פרס, "בין איבה לשכנות", שעימד להופיע בחמישה חלקים — לא יצא לאור. אחרי שהספר הוכן לדפוס, ולאחר שאף הוכנו הכריכות וצוירי-העטיפה, ואחרי שנערכה לו פירסומת מוקדמת, קיבל שמעון פרס הוראה מנבוה לא להוציא לאור את ספרו ולגנוז, לעת עתה. הסיבה המשוערת לגניזה: בגלל תוצאות הבחירות אין מפא"י מעוניינת עתה בפירסומת סביב שמעון פרס.

כמה בתי קולנוע, הקשורים בהתאחדות בתי הקולנוע, עומדים להנהיג בקרוב חירוש בהצגות הקולנועיות בארץ — הצגות-קולנוע בחצות. אחרי שבפסטיבאל-זוטא — אותו ערכה התאחדות בעלי בתי הקולנוע בירושלים — נערך נסיון להציג הצגות בשעות הלילה המאוחרות, שזכה להצלחה גדולה ולהיענות מצד הקהל, החליטו בעלי קולנוע בערים הגדולות לנסות להנהיג הצגות כאלה.